

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor. fél évre 4 kor. negyed évre 2 korona. Egy szám ára 16 fil. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak egész évre 6 kor. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Becsek Aladár.

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. A bélyeg díj külön minden beiktatásnál 60 fil. Nyilttér sora 50. fil. A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

A legnagyobb veszedelem.

Nem a háboru a népek legnagyobb veszedelme. Nem is a kolera, nem a dögvész, sem az annyira rettegett fertőző betegségek tulajdonos része. Mindezek félelmesek, pusztítók, de vagy el lehet őket kerülni okossággal, mérsékléssel vagy csak olyan ritkán jelennek meg az emberek között, hogy egész emberöltőn át van idejük a nemzedékeknek kiheverni pusztulásukat, rombolásaikat.

De van egy rettenetes kórság, amely közöttük lakik, mely napról-napra könyörtelenül szedi áldozatait, anélkül, hogy a népek és nemzetek tudatával bírnának borzasztó pusztító erejének s annak, hogy minden egyes ilyen beteg magában hordja öntudatlanul ezer meg ezer embertársa megbetegedésének okát.

Ez a kórság a tüdővész, mely mellett eddig a társadalom közönnnyel, összetett kézzel állt s haladt el mindenapi utjában.

Látjuk minden nap, minden lépten-nyomon a halovány, beesett arcú alakokat, akik rejtegetve köhrintenek egyet, ha mellettünk elhaladnak. Látjuk a lázasan kipirult sárga arcú embereket s azt mondjuk rájuk szánalommal, hogy szegény bizonyosan beteg! Nemcsak magának betege, hanem a társadalomnak is, amelyben él, mert nemcsak a saját élete világának utolsó lobogását figyeli és érzi, hanem ha nem elég vigyázó értelmes, kockáztatja a hozzá legközelebb állók, sőt a vele nem is érintkezők egészségét.

A tüdővészről az orvostudomány konstataulta, hogy fertőző betegség, mely egy baktérium-fajnak a terjedésével a legegészségesebb tüdőt is megtámadhatja. Egy szélroham az utcán százeszer millió láthatatlan porszemcsét

visz a levegőbe. Ezt az egészséges ember belélegzi, mert lélegzetet venni muszáj, az elől nincs menekvés. Abban a belélegzett porban bizonyosan van egy fertőző bacillus, mely ha jó helyre talál a tüdőben, befészkel magát s a legkitűnőbb szervet tönkre morzsolja rövid idő alatt.

E veszedelem ellen tehát senki sincs megvédve a földön.

S hogy a veszedelem minő nagy, azt számokkal akarjuk kimutatni. A legutolsó statisztikai kimutatás szerint Magyarországon 600,000-nél több tüdővész beteg van állandóan. A nemrég megjelent statisztikai évkönyv szerint egy évben 61,395 ember halt meg kimutatható tüdővészben, tehát ez az egy betegség több áldozatot követel, mint a többi fertőző betegségek együttvéve. Pedig a statisztika még kimutat 38,000 halálesetet más tüdőbajokban s ezenkívül csaknem százezer ember hal meg évenként anélkül, hogy a halál okát konstatálhatnák.

Tehát a 61,395 halálozási szám (tüdővészben), mely így is 15%-át teszi az ö-szes évi haláleseteknek (445,400), még nem is fejezi ki a tüdővészben elhaltak igazi összegét. Figyelembe kell venni, hogy az annyira rettegett difteritisznek 1896-ban mindössze 16,842 áldozata volt s utána még csak a számárhurutnál volt tizezernél nagyobb az áldozatok száma. Figyelembe kell venni, hogy a kolera, mely ellen milliókat áldozott a társadalom meg az állam, 1892—93. és 94-ben együttvéve mindössze 6000 halálesettel járt a tüdővész évi 61,000-nyi áldozatával szemben.

És ez a veszedelem nem a gyermekeket, nem az aggokat pusztítja, hanem a viruló ifjúságot a gyümölcsöt termő aranykort 20—40 évesig. Ezek hullanak el, mikor munkájuk, al-

kotásaik javához fognak, mikor értékesíteni akarják erőiket önmaguk, a társadalom és a nemzet javára.

Eddig tétlenül, keleti apátiával néztük a pusztulást.

Az utóbbi időkben hangzik fel egyre kiáltóbban, egyre sürgetőbben egy tudós professzor, dr. Korányi Frigyes főrendiházi tag szózata: embertársak, honfitársak védekezetek a legnagyobb veszedelem ellen.

Megalakítja áldozatkész előkelő körökben az első egyesületet, mely az egyetlen lehető módon a szanatóriumi gyógyítás segítségével akarja megkezdeni a védekezést a rettenetes betegség ellen. A szanatórium évenként ezer meg ezer beteget készíthetne elő a hatásos gyógyulási processusra s viszont ezeket meg ezeket mentene meg az egészségesek közül a fertőzés veszedelmétől.

Mert a szanatórium rendszer az egészséges emberek védekezése a tüdőveszedelem ellen.

Mi is az egészséges emberekhez fordulunk. Támogassák azt a mozgalmat, melyet dr. Korányi Frigyes indított. Hassanak oda befolyásukkal, hogy hatóságok és országos testületek ágy-alapítványokat tegyenek a szanatórium-egyletben, melynek címe: „Szegénysorsu tüdőbetegek szanatórium-egyesülete.“

A jó viszonyok között levő ember pedig valósággal vétket követ el önmaga ellen, ha legalább rendes tagnak évi 5 frttal be nem iratkozik, vagy a megalapításhoz tetszés szerinti összegű adománnyal nem járul hozzá.

Angliában és Németországban, sőt az egész művelt külföldön csodás eredményeket értek el a szanatóriumi gyógyítással s csak minálunk nincs még kísérlet se, holott nálunk legnagyobb mértékben van elterjedve a tüdővész veszedelme.

Tavaszi.

Kovács Péterné nagyasszony izgatottan, nagyokat lépkedve mérte köröskörül a csinos kis kerti padkát, mely a szépen gondozott gyümölcsös kellős közepén állott. A kis padhoz a kert minden részéből széles ut vezetett, látszott, hogy kedvenz pihenő helye a háziaknak. A padka előtt kis asztal, körülötte apró, fatörzsből faragott székecskék voltak elhelyezve; fölötte óriási almafa terjesztette védőleg erőteljes karjait, forró napokban enyhe árnyat nyújtva az alatta pihenőnek; most e pillanatban is, ebédutáni idő lévén éppen, forró melegen süt az áldott, a várva várt drága, jó májusi nap. Villogó szemű sugár leányai kaczerkódva, kedveskedve bujkálnak a teljesen virágba borult galyak között. Az ember azt hinné, egy óriási menyasszonyi bokréta az egész fa, melyet az erős, hatalmas vőlegény: a nap nyújt az ő imádott arájának, a bájos, ifju földnek. Ám a nagyasszonyt — úgy látszik — nem e poétikus gondolatok foglalják el, nagy lelki háborgása közepett le-lerántja fejéről a fekete, fehér petytyes karton kendőt, hogy ismét nagy mérgesen kösse vissza. Jól megtermett, elformátlanodott, meghatározatlan koru asszonyság biz' ökelme, dus hajáról, mely kétfelé választva egyszerű kontyba van feltűzve, nem igen mondaná meg senki: szóke e vagy szürke? hanem nagy barna szemei — legalább ez idő szerint — ugyancsak csillognak-villognak, ha, a mint visszatértében ráesik tekintete az almafa tör-

zséhez támaszkodó alakra. Arcza majd kicsattan a haragos pirosságtól, keble hevesen zihál s a szó megtikkad, amint száraz torkából nehezen fölszakad.

— Magasságbeli uristen, hát erre neveltem fel én ezt a leányt?! Hát nem a te félelmedben, lelki jámborságodban nevelődött? Hát látott én nálam, az én házamban, mellettem, a mióta a szeme kipattant, valami ilyen istentelenséget?

Ám a magasságbeli, legalább ezuttal, nem jött tanuskodni Kovács Péterné asszonyom helyes nevelési rendszere mellett s így kénytelen volt direkt, előtte álló leányához fordulni:

— De Zsuzsika, az Isten szentséges szerelméért, hogy is valál képes így megfelekedni magadról, a mindenütt jelenvaló Istenről és rólam, szegény szerencsétlen özvegy édesanyádról?

Zsuzsika, a kedves, édes, kis Zsuzsó aligha érzett nagyobb hajlandóságot a feleletre, mint az előbb meginterpellált mindenek fölött álló hatalom. Délczeg, sugár termetét kiegyenesítve állt a kis padka mellett, hátát az almafának támasztva, szelid őzike tekintetét nyílt bátorsággal szegezte anyjára, mintha csak visszakerdezte volna:

— Ugyan mit tettem olyant édes, amiért az égnek a földre kell szakadni?

Erre az őszinte, ártatlan nézésre, erre a hangtalan kérdésre még jobban kijött sodrából a nagyasszony:

— Eredj be Zsuzsika, eredj be a házba, hogy ne lássalak, elkeserítetted a lelkemet, gyalázatot hoztál reám, bár lent pihennék én is lelkem jó apád

mellett, hogy ne kellett volna megérnem ezt a mai napot!

A kedves, ifju leányka, félig megilletődve, félig daczosan megfordult, hogy bemenjen; még a nap is ragyogóbban sütött, amint az árnyékból kilépve, ráesett sugára, mint egy fesledező, félig kinyílt rózsabimbó, de az édesanyai szemek nem néztek ezuttal gyönyörködve utána, földre szegeződtek súlyos gondolatokkal küzdve, saját nehéz, gonddal, gyötrelmekkel teljes élete jutott eszébe. Hja, egy kálvinista kántor hátrahagyott özvegye valóban nem fekszik rózsákkal hintett ágyon!... Most még talán... van a hogy van, de akkor, ahogyan ő elmaradt ez előtt mintegy tizenkilencz évvel?... Végig pillant munkától megtört kezein, főlemeli durva, szöttes kötényét, megtörli vele orcáját, melyre a gond, a bánat, a munka és a nélkülözés mély barázdákat vágott — nem, nem azt a féltett, azt az imádott gyermeket nem engedheti, hogy ilyen sors érhesse valamikor, hisz érte küzdött, érte él, ő mindene, létének célja, egész világa. Mikor forrón szeretett urát elföldelték, egyesegyedül maradt a világon senki és semmi nélkül — milyen jó, milyen könnyű lett volna akkor elpihenni abban a sirban, mely mindenét magába zárta, hitvesét, gyermekeit — de erre gondolni sem volt szabad... a kicsi Zsuzskát ott hordozta szive alatt. Három hónap mulva született, mint egy tulvilágról küldött édes üzenet a felejthetetlen halottól, forró szerelmök emlékére. És nőtt a kis jövevény, nőtt, vidám csacsogása, csengő kacagása nemsokára betöltte a szűkes özvegyi lakot; az

A gazdag embernek van módja védekezni a baj ellen; a szegénynek nincs. Ezt kell lehetővé tenni. Az egész országban állítani kell szanatóriumokat, s tiz esztendő alatt e téren is csodás eredményeknek leszünk tanúi.

Az egészséges embernek ez a legveszedelmesebb ellenfele az életben, mert nem tudja, hol éri a betegség csirája s ezért az egészséges embernek önmaga iránti legbensőbb kötelessége, hogy a betegek kigyógyítását elősegítse.

Földbérlo társaságok.

A népesség évről-évre szaporodik, a föld azonban nem tart vele lépést, mert bizony nem lesz több, sőt ellenkezőleg az a népesség szaporodása folytán mindinkább szűkül, ennek következtében a mezei munkás helyzete, ahelyett, hogy javulna, mindig nehezebbé, súlyosabbá válik.

Többen foglalkoztak, s még foglalkoznak is a mezei munkás helyzetének javításával, némelyek a telepítést, mások pedig a parcellázást ajánlják.

Azonban sem az egyik, sem a másik gyógyszer nem vált be, de nem is válhat be.

Lehetne azonban a csekély vagyonkával is bíró földműves és mezei munkásokon földbérlo társaságok megalakítása által segíteni.

Mert ezeknek annyi módjuk és tehetségük nincsen, hogy földvételekbe bocsátkozhatnának; annyi földet pedig, amelyből megélhetnének, csakis rátafizetésekre és drága adósságok árán szerezhetnének. Ami pedig, ha egy pár rossz év közbejön, pedig az hazánkban gyakori eset, kétségtelenül csak bukásukat idézné elő! Mert miből fizetné akkor a részleteket és a vételár hátrálékának a kamatját, továbbá az adósság kamatjait és törlesztését?

De különben is az olyan földbirtokos, aki eladni kénytelen birtokát, annak pénzre van szüksége, az tehát rá sem áll a rátafizetésekre. Az olyan földbirtokos pedig, aki nem kénytelen eladni birtokát: bizony csak a legritkább esetben adja el azt.

Az azonban áll, hogy földbérlethez sokkal kevesebb pénz szükségeltetik, mint a földvételehez. Ahhoz is kell ugyan pénz, de nem annyi, amennyit a szorgalmas és takarékos földműves össze nem gyűjthetne.

Tíz-tizenkét, sőt tizenöt hold bérletéhez elégséges egy pár ökör, vagy ló, néhány mérő vetőmag és 150, legfeljebb 200 frt készpénz.

És ha azután az illető, maga és családja segítségével megmunkálja a bérebe vett földet, annak jövedelméből megélhet, sőt ha szorgalmas és ügyes és ha a földet jól megmunkálja, idővel egy kis vagyont is szerezhet.

A földbirtokos és az egyes nagybérlo jövedelmének legalább a felét a kezelési költségek emésztik fel. A kisgazdának ellenben, aki a bérelt földet maga a családja segítségével megmunkálja, semmi kezelési költsége nincsen. Ő vele tehát sem a földbirtokos, sem egyes nagybérlo távolról sem versenyezhet.

Ez az eszme tulajdonképpen nem is új, ez már divott is több helyen hazánkban. A többi közt csak egy példát hozok fel. Egy magyarországi község lakosai ugyanis társaságokká alakulva, az ottani közbirtokosságnak akkor még osztatlan állapotban volt körülbelül 30,000 hold kiterjedésű uradalmát még a 18. század utolsó évtizedében kibérelték s bérben bírták a most lezajlott 19-ik század huszas éve elején is. És e község lakosai, a kik a nagybérletet maguk között felosztották, ama bérlet következtében gyarapodtak, boldogultak és megvagyonosodtak, még pedig olyannyira, hogy a közel multban is az ország legvagyonosabb gazdái közé tartoztak.

Van még számos község hazánkban, főképp az Alföldön, a melyeknek lakosai ily társas-bérletek folytán annyira megvagyonosodtak, hogy idővel a bérben bírt birtokokat, uradalmakat meg is vehették.

Miért nem lehetne ez most is úgy? Korántsem állítjuk ugyan, hogy kivétel nélkül mindenütt az egész országban, hanem igenis az országnak azon vidékein, a hol a nép még nem szegényedett el a mostoha viszonyok és a kormány gondatlansága következtében annyira, hogy még az illető társas-bérletekhez megkivántató kisebb összeget előteremteni, összegyűjteni nem tudná.

Már most az a kérdés merül fel: miként jöhetnének létre ilyen bérletek és kitől kellene kiindulni a kezdeményezésnek?

Erre az egyszerű válasz az, hogy annak kellene kezdeményezni a dolgot, a kinek érdekében áll. A jelen esetben pedig érdekében áll mind a két félnek, nemcsak a kisgazdának, hanem magának a földbirtokosnak is, a kinek jövedelme legnagyobb részét amugy is az alig elviselhető kezelési költségek emésztik fel. Ilyetén szerződések pedig létrejöhétnének kölcsönös érintkezés s tárgyalás folytán, a mint például létre szoktak jönni az aratási szerződések.

—y—

édesanya pedig süttött, mosott, vasalt, varrt, nem pihenve, fáradhatatlanul, panasz nélkül, éjjel-nappal heves vitában azzal a nagy urral, a kit „szükség”-nek hívnak, végül is ő maradt a győztes. Ma már ez a csöpp kis fészék, de amely neki az egész világ és ez a kert, mely maga egy külön paradicsom, az övé, sajátja, egyébként is tisztességesen föntartja magát; de micsoda küzdelmet, mennyi fáradságot állott ki, míg ide jutott... És amikor ennyire fölsegítette az Isten, előáll az a tacsó, az a semmi, kinek az anyatej még jóformán a szája szélén és — és a leány is, aki eddig csupa szelidség, engedelmesség volt... visszaérkezve ide gondolataiban a nagyasszony, még türelmetlenebbül, még mérgesebben kezd rá a róni az utakat, míg egy fordulónál hirtelen mozdulataival majdnem hanyatt dönt egy utána tipegő, öreges férfit, ki már régebben jött be a kertbe és észrevétel nélkül várja, hogy mikor pillant már rá a háziasszony.

— Nini Pista bá', no éppen jó, hogy itt van!

— Hát mi a baj édes ángyom? kérdi, köszöntvén őt a vendég, ugyancsak morfondíroz magába, már régóta nézem, tâu egy egész batalion rekrutát exercézó?

— Zsuzska.

— Mi lelte, csak nem beteg a kicsi leány?

— Ha beteg volna, akkor nem látna itt, sógor, de hogy beteg, nem beteg a' s nem is kicsi leány, kicsi a tüzes istennyilát!

— Csapja be a száját ángyom s ne káromoljon belső ember özvegye léte, csitítja a még nagyobb haragra lobbant nagyasszonyt a férfi, inkább jöjjön ülünk le ide a padra s beszélje el, mivel boszantotta úgy meg az én édes rozmaring szálam az ő édesanyját?

— Csak tessék, isten jóvoltából foglaljon helyet sógor, én nem tudok egy helyben maradni, olyan halálosan elkeserített ez a béka.

A Pista bának nevezett egyén, ki nem volt más mint az elhalt Kovács Péter testvérbátyja, a lány-

nak tutora, keresztapja s ugyszólva egyetlen rokona a kis családnak — előbb nagy, tarka zsebkendőjével csupa szokásból lecsapkodván a padot — nyugodalmasan letelepedett, pipáját előkeresve kétszer-háromszor beleszipantott, ha valjon szelel-e s úgy kezdé szokott csöndes hangján újra.

— De hát ne ijesszen meg édes ángyom, mondja már mi történt?

— Mi történt, mi történt? Az történt, hogy a mint én ma ebéd után egy perczig elszundítottam (reggel négy órakor már talpon voltam) hát azalatt az én leányomhoz besomfordál az a semmiházi, tudja onnan ni a szomszédból, az az éhenkórász és amint jövök ki (valami rettenetes nagy tüzet láttam álomban) — és a hogy jövök, hát itt ülnek kettes-kén ezen a hegedüs szent helyen — és elfelejtkezve istenről, emberről, becsületről, mindenről — — csokolóznak — igen, csokolóztak.

— Lehetetlen! az én rozmaring szálam tevé azt?

— Igenis, a kigyelmed rozmaring szála! Hogy a föld el nem sülyedt alattuk, hogy a szemük ki nem égett szegyenletükben? Én menybéli uristenem, mivel érdemeltém ezt meg tőled?

Kovács Péterné asszony így kimérgelődvén, kifobáskodván magát, kissé megnyugodva maga is letelepedett a padkára, sógora mellé, ki, mintha valami ismeretlen világrészről hallott volna beszélni, de mi talán mégis létezhet, félig hitetlenül, félig csodálkozva bámult a viláosságba, olykor-olykor mormolván fogai közt: lehetetlen, lehetetlen; lassan-lassan az is elhalt ajakáról; ott üldögélt, némán, szólanul, ki tudja mire gondolt szegény öreg? Sívár, magányos öregségére, elvesztegetett fiatalságára, melyet meg nem aranyozott egy, egyetlen egy édes csók, amit a szeretett leány ajakáról lopott?... De hát amíg ő váltig töprengett: megtegyem, ne tegyem? Eljött az öcs, a nótás, édes szavu kántor, karját merészen a leány dereka körül foná, szemé közé nézett — és övé lett mindörökre a szép, a szeretett leány. Ő pedig többet asszonyra nem nézett. Talán

Ujdonságok.

József főherczeg városunkban. József főherczeg június hó 9-én, szombaton délután 1 óra 59 perczkor városunkba érkezik. E napot itt tölti. Másnap, 10-én kocsin Csik-Szere-dába utazik.

Székely küldöttség Hegedüs Sándor miniszternél. M.-Zsákod székely község Hegedüs Sándor keresk. minisztert mint már megirtuk, diszpolgárává választotta meg és az erről szóló okmányt 24-én egy 12 tagu nagy küldöttség adta át a miniszternek. (A Hegedüs család nemesi előneve ugyanis „magyarzsákodi”). Dr. Damokos Andor alispán és Gálffy Kálmán főszolgabíró vezetése alatt. A küldöttség tagjait Gyárfás Endre képviselő mutatta be a miniszternek. A székely atyfiak szónoka azonban egyik ékes beszédű székely volt, akinek a neve véletlenül szintén Hegedüs Sándor. A földműves Hegedüs olyan derék, ékes, szép kis beszédet mondott Hegedüsnek, a miniszternek, hogy a parlament e kiváló szónoka alig tudott meghatottságában felelni. De azután nagyon szépen, a legmelegebb szavakkal köszönte meg a megtiszteltetést és őszinte hálaával vette át a diszpolgárságról szóló, gyönyörűen kiállított okmányt. Azután ebédre hívta meg az egész társaságot, a zekés atyfiakon kívül az említetteket, továbbá a vármegyei képviselőket, Dániel Gábort, Heltai Ferenczet, László Mihályt, Ugron Jánost. Jelen voltak továbbá Hegedüs Loránt képviselő, ifj. Hegedüs Sándor fogalmazó, Hegedüs István egyetemi tanár, Hegedüs Béla stb. Az ebéden résztvettek még a miniszter neje, leánya Rózsika és Hegedüs Lorántné. Az első köszöntőt Damokos alispán mondotta a miniszterre, amelyben köszönetet mondott a miniszternek ama kitüntetéséért, hogy a küldöttséget saját házánál fogadta, amelylyel bebizonyítani akarta azt a vonzalmat, fajszeretetet, amelylyel e néphez van. A székelyek közül a minisztert éltették László Péter, Gagy Lajos és György István. A miniszter s végül fia Hegedüs Loránt szintén felköszöntötte a magyarzsákodiakat.

A kath. gimnázium ünnepélye. A szent év megünnepélése és a magyar kereszténység IX. százados évfordulója alkalmából a főgimnázium tornacsarnokában ma délután 1/2 órakor nyilvános diszünne-pély tartatik. A meghívókat, melyek egyszersmint belépti jegyül is szolgálnak, szétküldték. Az ünnepély izléssel összeállított műsorát lapunk mult számában közöltük.

ezeket gondolta el a sógor bácsi és a mig így elmélkedett, talán eltűnt mellőle a munkában és évek során elidomtalanodott testü vénasszony, a redős arc, a szürke haj, a sirástól és fáradságtól megtört fényü szemek. A husz-huszonöt év előtti Éva ül talán mellette, ki legszebb leány vala szülőfalujokban.

A májusi nap forrón, tüzesen süttött, mohó türelmetlenséggel szíva föl magába a kora hajnalban lehullott tömérdek esőt. A levegő lomha és telített volt a meleg párából. A menyboltozat azurján nem mutatkozott egy báránnyelűcske sem. Alig-alig észlelhető szellő csapatostul ontotta le a teljesen kivirágzott almafa szirmait, emberi hang nem hallatszott sehol; ujdonsült rigó, tengelicz és egyéb madár férjcskék boldog, hivatató, szerelmes trillázása csupán. Az egész megijodott, ujjászületett természet, virág, fű, fa, föld édes tavaszi illatát lehelte.

És — és — és ebben a mélységes csöndben, ebben a nagy magányosságban — egyszer csak nagybirtelen (hogy, hogy nem történt, ki tudná megmondani? de bizony Isten megesett, megtörtént) a jó öreg Pista bácsi megcsókolta az ő ánya asszonyát, özvegy Kovács Péterné asszonyomat. — Igenis megcsókolta; megcsókolta nem holmi tél-tul atyafi csókkal, hanem ajkon csókolta, a férfivágygal teljes csókjával...

Meglepetten, rémülten kapá fel kék szőttés kő-tényét a nagyasszony és törülte le annak csücskével a csók nyomát ajakáról — talán inkább lelken maradt, mint azon az ajakon, melyet a hitves halála óta nem érintett semmi emberfia — s csak azután csattant föl szokott tempójával: Mi a tüzes istennyila leli kigyelmedet?! de hangja öntudatlanul lejjebb szállott... folállt, csöndes léptekkel beuenva a vendéglátó szobába, sirdogáló Zsuzskához így szólott:

— Meghántuk, vetettük a dolgot keresztapáddal — ha éppen annyira utána vagy annak a fiúnak, hát jöjjön ide estére. A többit majd meglátjuk.

Dorosné.

Esküvő. *Becsek* Aladár lapunk szerkesztője és tulajdonosa folyó 22-én, kedden délután 5 órakor tartotta esküvőjét *Steinburg* Viktorinnal. A polgári kötés után, melyet *Lázár* József h. anyakönyvvezető teljesített, az új párra *Bedő* Ferencz ref. lelkész adta az egyházi áldást.

Gróf Majláth erdélyi kath. püspök városunkban. Gróf *Majláth* püspök tegnap délután 5 órakor érkezett be városunkba, amely ez alkalommal zászlódiszt öltött: különösen a Szombatfalvától a városba vezető utat lobogózták föl. A város határánál, a Szejke-fürdőnél fölállított diszkapunál dr. *Török* Albert ny. főispán üdvözölte az ott megjelent nagyszámú közönség jelenlétében, akinek szavaira gróf *Majláth* meleg hangon mondott köszönetet. A város szélén fölállított diszkapunál a város közönsége nevében dr. *Gyarmathy* polgármester üdvözölte a püspököt. Mikor a vallásfelekezetek fegyverrel állottak szemben egymással Európa minden országában — ugymond — Erdély aranykorát érte, mert a vallástürelom magas fokán állott. Feltűnő példáját adta ennek vármegyénk, hol nem volt az a létező hit, mely szabad gyakorlatot ne élvezett volna, melynek oka pedig az, hogy vallásos buzgóságunk, hitünk, meggyőződésünkön fölül van egy mindnyájunkat összehozó, együtt tartó és egymásra utaló eszme: a hazaszeretet. A hazaszeretet az, amely nem engedte — így folytatja beszédét — e város egyik polgártársának sem vallásos meggyőződését bírálni vagy kisebbiteni, — mert első sorban magyarok vagyunk, édes hazánk hű gyermekei és csak ennek leszámolása után vallásunk dogmáinak buzgó harcosai. *Majláth* püspök szép szavakkal fejezte ki az üdvözlésért köszönetét, s reflektált röviden az üdvözlő beszédben elmondottakra. A fogadásnál *Hollaki* főispán is megjelent. Majd kezdetét vette a bevonulás, a melyet a *Szabó* Ferencz által vezetett lovas bandérium nyitott meg, mely után a Polgári zenekar jött. A bevonulás példás rendben történt meg és valóban imponáns volt, amint a nép ezrei között a menet elhaladt. A kath. templom feljárója előtt is lombokból készült diadalkapu emelkedett, melyen e fölírás volt olvasható: *Isten hozott!* A midőn *Majláth* püspök a négy fehér ló által vont és e megyében jól ismert kocsijáról leszállott, a tömeg, bár a tűzoltó-egylet akárhogy is igyekezett a rendet fenntartani, felbomlott, s igen eredeti jelenet volt az, amidőn a főpapot a nép közrevette, kezét, ruhája szegélyét csókkal árasztotta el. Csak nagynehezen szabadulhatott ki az ostromból, amelyet, mint látszott, jól eső örömmel fogadott. A templom előtti téren *Jung-Cseke* Lajos apát-plebános üdvözölte, s egyben átadta a templom kulcsait. A templomi rövid ima után a temetőt látogatta meg, a mely után gyóntatni kezdett. A püspök mai programja ez: reggel gyóntatás nyolcz óráig, a mely után csendes misét végez, prédikál és a bérmálás szentségét ossza ki. Mise végével az esetleges tisztelgéseket fogadja. Délután 1/2 órakor résztvesz a főgimn. jubiláris ünnepségén, melynek végével az irgalmas nővérek zárdáját látogatja meg, hol fogadására szintén ünnepélyt rendeznek. A püspök városunkat — egy kis program változtatással — hétfőn reggel 8 órakor hagyja el és megyen Vágásba.

Az ipari kiállítás előkészítése. *Hegedüs* miniszternek a székelyvármegyék meglátogatása alkalmával rendezendő ipari kiállítás előkészítése ügyében 29-ére értekezletre hívta meg *Hollaki* főispán az iparos közönséget. A meghívó így szól:

A nagyméltósági m. kir. kereskedelemügyi miniszter urnak székelyföldi körútja alkalmából rendezendő ipari kiállítás előkészítése céljából van szerencsém Udvarhely-vármegye iparos közönségét, valamint az ügy iránt érdeklődőket a f. hó 29-én d. u. 6 órakor Sz.-Udvarhelyen az iparos önképző- és betegsegélyző-egylet nagytermében tartandó értekezletre tisztelettel meghívni.

Sz.-Udvarhely, 1900. május 25.

Hollaki Arthur,
főispán.

A konfirmálandó növendékek kikérdezése 24-én, csütörtökön délután történt meg az ev. ref. templomban a szülők és érdeklődők jelenlétében. Nagybárá szabatos, szép feleletek dicsérték a növendékek szorgalmát és a tanítómestert *Kállay* József s. lelkész. Kellemesen lepte meg a hallgatókat a szabatos felelet, melyet úgy az iskolába járó ifjak, mint a tanoncok adtak. A növendékek ünnepélyes fogadástétele, felavatása, fogadásuk megerősítése a mai napon délelőtt fog lefolyni a templomban. Az ünnepély sorrendje a következő: 1. Invokáció. 2. Ünnepi ének. A CLXVI. dicséret. 3. A Dalegylet éneke. 4. Ima. 5. A Dalegylet éneke. 5. Alkalmi beszéd. 7.

A növendékek fogadástétele, fölavatása. 8. A fogadást tett ifjak alkalmi éneke: „Szent hitünkről...“ 9. Előkészítő beszéd az úrasztalánál. 10. Úrvacsoraszítés. (A fogadástétel megerősítése.) 11. A növendékek megáldása. 12. A gyülekezet éneke. A növendékek száma: 48 fiu, 34 leány, összesen 82.

Emléket az agyagfalvi réten. Az agyagfalvi réten felállítandó székely emlékalap javára adakoztak: a sz.-kereszturi áll. tanítóképző intézet tanári kara gyűjtőívén 7 kor. 80 fil., ugyanezen intézet IV. oszt. gyűjtőívén 4 kor. 20 fil., III. o. gyűjtőívén 7 kor. 90 fil., II. o. gyűjtőívén 5 kor. 20 fil., I. oszt. gyűjtőívén 6 kor. 40 fil., összesen 31 kor. 53 fillér. Ezt hozzáadva a már begyűlt 2719 kor. 54 fillérhez, az alap összege tesz 2751 kor. 07 fil. Fogadják a nemesszív adakozók hazafias adományukért a végrehajtó bizottság hálás köszönetét. *Ferenczi* János biz. pénzt.

Székely fürdők kiállítása. Éltrevaló terv kiviteléhez fogott Marosvásárhelyt a Székelyföldi iparmuzeum felügyelő bizottsága. Felhívásokat küldött szét az összes székelyfürdők igazgatóságaihoz és az ásványvizek tulajdonosaihoz, hogy a fürdőtermékeket, leírásokat, képeket stb. küldjék be a múzeumnak, hol külön állandó osztályt fognak azokból megfelelő csinnal berendezni. E külön kiállítást is befogják mutatni *Hegedüs* Sándor kereskedelemügyi miniszternek.

Hegedüs díszoklevele. Mint fentebb említettük, *Hegedüs* minisztert M.-Zsákod község díszpolgárává választotta. Az erről kiállított oklevelet, — melyet 24-én adtak át a miniszternek — *Fankovich* Gyula főreáliskolai tanár tervezte és dolgozta, ki ismételtén bebizonyította az ő művészi nagy talentumát. A felirat czimlapjának baloldalán stilizált arabeszek virágjából szárnyas ifju emelkedik ki: a birnév géniusza. Jobb kezében a megye czimerét tartja, bal kezével pedig koszorút nyújt fel egy medaillonba festett képnek, mely *Hegedüs* minisztert ábrázolja. A jobboldalt repkény szegélyezi, mely alatt a díszoklevél egész szélességén végighuzódva, keretét alkotja egy tájképnek: Magyar-Zsákod tájának, hátterében a marosvásárhelyi hegycsoporttal. A repkényt a levélcsoportjai közé tűzött nefelejt bokréta élénkítik. — A felirat szövege a következő:

Mi

Magyar-Zsákod község képviselőtestülete

adjuk tudtára és örök emlékeztetőre mindazoknak, kiket illet, hogy amidőn az alulirt napon a közügyek elintézése végett egybegyülekezvén, közgyűlést tartottunk volna,

Nagyméltósági

Magyarzsákodi HEGEDÜS SÁNDOR m. kir. kereskedelemügyi miniszter urat,

községünk nagynevű szülöttjét, hazafias működéséért községünk

Diszpolgárává

egyértelműleg a legnagyobb lelkesedéssel megválasztottuk.

Kelt Magyar-Zsákod képviselőtestületének 1900. év május 17-én tartott közgyűléséből.

Gálffy Kálmán,
főszolgabíró.

Szenty Károly,
körjegyző.

A székelyudvarhelyi m. kir. állami főreáliskola nyilvános vizsgálatának sorrendje: Junius 7-én, csütörtök, a VIII. oszt. végzett tanulók szóbeli érettségi vizsgálata, 15-én, pénteken a IV - VIII, 16-án, szombat, az I., II., III. oszt. r. kath. tanulók vizsgálata a hittanból a róm. kath. főgimnáziumban; 16-án, szombat, délután 2 órától kezdve az ágost. hitv. vizsg. a hittanból; 18-án, hétfő, I. oszt. magyar, német, földrajz, IV. oszt. algebra, kémia, földrajz, r. geometria, VII. o. magyar, német; 19-én, kedd, II. o. magyar, földrajz, német, V. o. magyar, német, francia, VI. o. kémia, történelem, termrajz, délután 3-5-ig a ref. tan. vizsg. a hittanból a kollegiumban; 20-án, szerda, III. o. magyar, német, francia, VII. o. francia, tört. termrajz, d. u. 3-5. vizsgálat a latinnyelvből; 21-én, csütörtök, I. oszt. számtan, természetrajz, rajz, geom., VI. o. magyar, német, francia; 22-én, péntek, II. o. számtan, természetrajz, r. geom., IV. o. magyar, német, francia, V. o. történet, kémia, ábr. geom.; 23-án, szombat, III. o. számtan, termtan, történet, r. geom., VI. o. mathesis, ábr. geometria; 24-én, vasárnap d. u. 3 órától tornavizsgálat I-VIII. o.; 25-én, hétfő, V. o. mathesis, természetrajz, VIII. o. mathesis, termtan, ábr. geom. A magánvizsgálatok junius 7. és 8-án tartatnak, még pedig 7-én az írásbeli, 8-án a szóbeli vizsgálatok. A vizsgálatok a főreáliskola saját helyiségeiben tartatnak meg s mindig reggel 8 órakor kezdődnek. Az iskolai év bezárása pénteken, junius 29-én d. e. 10 órakor lesz a tornacsarnokban.

Református papi értekezlet Kolozsváron. Az erdélyrészi református lelkészek évekkal ezelőtt Marosvásárhelyen tartottak értekezletet, ez évben pedig Kolozsváron gyűlnek össze junius 7-én. Mint a felhívás mondja, nagy jelentőséggel bír ez az értekezlet azért is, mert a cél, hogy azon még a legszegényebb vidékek lelkészei is ujult erőt és lástapot nyerjenek a hazafias és nemzeti érzés ápolására, továbbá, hogy az a vallásos élet fejlesztésére dokumentáltassék az egyház és hívek közötti szilárd összetartás. Remélik, hogy az értekezleten ott lesz minden erdélyi református lelkész.

A Nőegylet vál. gyűlése. A Nőegylet új választmánya dr. *Damokos* Andorné elnökle mellett 20-án délután a vármegyei ház kistermében tartotta első választmányi gyűlését, a tagok élénk érdeklődése mellett. *Damokosné* melegen üdvözölte a tagokat s a siker érdekében kitartó munkára hívta föl a választmányt. Majd *Szabó* Árpád jegyző vázolta nagyobb vonásokban a követendő elveket s élesen kelt ki azok ellen, akik a multkori közgyűlés lefolyását utólagosan minden ok nélkül kritika tárgyává próbálták tenni. Elhatározatott — tekintettel arra, hogy e télen a nőegylet semmi mulatságot sem tartott — hogy a nyáron egy nagyobb szabású mulatságot fog rendezni, mely alkalommal a *Gyurkovits* leányok, életkép fog színre kerülni, melynek érdekében *Válentsik* Ferenczné, mint rendező bizottsági elnök, már az előzetes lépéseket megtette, s mint halljuk a műkedvelő ifjuság javát sikerült is megnyernie. Végül *Steinburg* Ottóné alelnöknő elnökle mellett egy bizottság küldetett ki — melyben *Demény* Ferenczné, *Szabó* Árpád és *Bod* Károly vesznek részt — az egyleti alapszabályok módosítása keresztültivitele céljából. A gyűlés az elnöknő lelkes éljenzésével ért véget.

Tűzoltók majálisa. A helybeli önkéntes tűzoltó egylet, mint említettük, junius 4-én, pünköst másodnapján tartja meg jóhírű nyári mulatságát a Galterkert helyiségeiben. Belépti díj személyenként 1 kor. 20 fil. A meghívókat e héten küldték ki s azok, kik olyant nem kaptak, de arra igényt tartanak, a rendezőséghez sziveskedjenek fordulni. A mulatság jóvedelme az egylet ruházatára fog fordittatik.

A püspöki körút. Gróf *Majláth* erdélyi kath. püspök 14-én folytatta útját Etéden, Bözöd-Ujfalun, majd pediglen Csókafalván keresztül. Kiséretében voltak *Jung-Cseke* Lajos apát-plebános, *László* Polikár szt.-ferenczrendi tartományi főnök, gróf *Toldalaghy* Sámuel udvari káplánja, *Sebestyén* Mózes zetekali alesperes és számos pap. 18-án Szovátáról jövet az udvarhelyi járás határánál felállított hatalmas diszkapunál dr. *Demeter* Lőrincz főszolgabíró fogadta egy szép, tartalmas beszéddel, amelyre a püspök hosszasan válaszolt. 19-én Parajdra értek. Itten két diszkapu várta a püspököt. Az elsőnél *Orbók* tanító mondott beszédet, míg a másiknál, a kincstárnál, *Veress* Gyula bányanagy. 20-án Atyhán várta egy igen szép lovas bandérium, amelynek ügyes székely lovasai fölkeltek érdeklődését a püspöknek. Itt az üdvözlő beszédet *Gyorcsovecz* Károly tanító tartotta. 21-én Korondra indult; közben betért a Korondi-fürdőre, hol *Gáspár* Gyula tulajdonos villásreggelivel fogadta gróf *Majláth* püspököt és kíséretét. Korond község első diszkapujánál *Vass* Mihály jegyző mondta az üdvözlő beszédet, míg a másodikonál *Fábián* József községi pénztárnok. Este a korondi unitárius vallású ifjakból álló zenekar szerenáddal tisztelte meg, amit a püspök megtudva, igen szép szavakkal mondott köszönetet az ifjaknak s intette őket, hogy tartsák meg őseik hitét, de legyenek vallásosak. — 23-dikán Pál-falván *Katona* Ferencz jegyző és a tanító üdvözölték. Ugyanaznap délután Farkaslakára ért, ahol *Fancsali* Dénes jegyző és *Kovács* Lajos s. jegyző tartottak ügyes beszédeket. 24-én Szentléleken *Kiss* Károly közs. pénztárnok fogadta a község nevében. Innen programmon kívül a malomfalvi fiókegyházat látogatta meg, ahol egy székely tartott egy pompás röktönzött beszédet. 25-én délután Lengyelfalván a diszkapunál báró *Orbán* Ottó üdvözölte; innen az indulás tegnap, 26-án délután 4 órakor volt.

Útjavítás. Udvarhelymegye közigazgatási bizottsága a Keresztur—etédi törvhat. közút 11—12 km. szakaszán levő 31. számú hid újjaépítését 2585 kor. 20 fil. összeg erejéig engedélyezte. A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1900. évi jun. 18. napjának d. e. 10 órájára az udvarhelymegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében a megye közig. bizottsága nevében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik. A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban naponkint megtekinthetők.

A tavasz prózája.

A tavasz költészetét az éhes poéták elírták előlem. A sáskák falánkságával legelték a rügyeket, a fűszálakat és a bimbókat. Még a zizegő bogárrajokat és a cserebogarakat is kiaknálták hetediziglen, nem is szólván az első fecskéről, melyet kartácszapporral fogadtak a fűzfáktól ihletett lantosok.

Ákárhová tekintek is, lefoglalva találok a tavasz poézisát. Sőt mindenütt felülfoglalásokat látok. Ezen a téren tehát nincs mit keresnem. Kénytelen vagyok a tavasz prózájára vetni magamat. Ez sem szűz talaj, de valami böngészni való még akad rajta.

Ha az ember nem Falb Rudolf, komolyan és nem tudományosan kezeli a tavaszt, vagyis mosolygó verőfényre rendezi be tavaszi felöltőjét. Mert normális időjárás mellett a téli kabát és a felöltő között terül el a tavaszi napéjegyenlőség. A csillagászoknak jóformán nem is kellene vesződni az égi testekkel, az utcán a hölgyek testalkatáról, helyesebben toalettjéről is megállapíthatnák az equinokciális időszakot. Sajnálatos, hogy a meteorologia még mindig az őskori udvariatlanság stádiumában van s nem alkalmazkodik mindenben a hölgyek toalettjéhez. Legkevesebb azonban tavaszkor.

S mikor ezt megállapítottuk, már nyakig benne vagyunk a tavasz prózájában. Mert a költők, a maguk szertelen önzésével, soha sem emlegetik a tavaszi heveny hurutokat, a reomát és a kinzó náthát. Ezekről egy költeményt sem olvastam az illusztrált szépirodalmi lapokban. Pedig ezek valóságok, melyek május elseje körül épp oly nagy körmenetekben vonulnak fel közöttünk, akárcsak a szociálisták.

Szerencsére, a tavasz prózája szebb és vonzóbb képeket is rajzol szemünk elé. Nem versekben, hanem selejtezt prózában, sőt igen gyakran nagyon is fogyatékos helyesírással.

A tavaszi enyhe szellő első fuvalmára jelenik meg az étlapokon az idej liba. Becses, értékes tavaszi cikkely, ámbar ebban az akban kiirva pleonázmusnak tetszik. Mert ha idej, akkor eo ipso liba, ha pedig nem idej, akkor mint liba mélyen lesüllyed előtünk értékében, ha mindjárt a Kapitóliumot mentette is meg gágogásával.

Mert mi a libától tavasszal nem kívánunk semmi extrerényeket, de azt igen, hogy liba legyen és ne hitvány gyöngye lud. Ezen a téren nem ösmerünk alkut, megegyezést, kompromissziót. Ez nem politika, ez több: gasztronómia.

Mert ne tévesszen meg egy poétát sem az a néhány leander és babérfa, melyet tavasszal kivezényelnek a hangulat-ébredésért. Ezek a tavasszal semmiféle atyafiságban sem állanak. Egyszerű árucikkelyek, melyeket készpénz ellenében rendelnek meg, mint akár a konyhasót.

Igen, a zöld vendéglő a maga sejtelmes estével és andalító zenekaraival a tavaszi prózát képviseli. Az alig változtat valamit a dolgon, hogy a költők itt merítenek inspirációt és itt merítik ki hitelüket.

És a gasztronómus tavasszal fejti ki programját szélesebb alapokra. Igaz, hogy keveset törődik az első fecskékkel, de annál többet az első rántott csirkével. A természet éltető zöldjét, fenséges szinpompáját a zöld borsó, paraj, spárga és saláta képviseli előtte. Igen jó dolgok, jól elkészítve.

Ezek a tavasznak valódi hírnökei és ezek a hírnökök nem kolportálnak hazugságokat. Mindenki előtt kedvesek és igazán mondhatjuk: ennyivalok.

A zöld vendéglőket, nézetem szerint egészen jogtalanul, a poézis akarja lefoglalni magának. Én ezt a prózai élet szempontjából tatársértésnek tartom. A költészet alapfeltételeinél fogva csak a zöld vendéglőkön túl kezdődik, ott ahol az ibolya terem s a gyöngyvirág fehérlik, szóval, a természet határtalan ólén s nem a korcsmák szűk verandáin.

Mindenesetre hálátlanság-részükről, hogy nem foglalják dalba.

De türelem! Már nem késchetik sokáig az az időszak, mikor a tavasz prózájának is meglesznek a maga verselői, mikor mellőzvé az első fecskét, melynek azonosságát különben is bajos megállapítani, így fogják jelezni a bájos kikeletet:

Itt a tavasz pozitíve,
Csak a vak nem látta,
Hogy bevonult az étlapra
A fejes saláta.

Közgazdaság.

Transsylvania conserv gyár, mint szövetkezet Déván. Ezen vállalat f. hó 20-án Gróf Bethlen Miklós főispán elnöklété alatt, élénk érdeklődés mellett tartotta alakuló közgyűlését; ez az alakulást elhatározta, az alapszabályokat megállapította, továbbá megválasztotta az igazgatóságot és felügyelő bizottságot, a mint következők:

Gróf Bethlen Miklós főispán elnök, Gróf Thoroczkay Miklós orsz. képviselő, alelnök, Andreics János bányagazgató, Binder Vilmos erdőmester, Bárány Jósika Gábor orsz. képviselő, Kenderessy Árpád és Lázár László birtokosok, Mara László alispán, Menking Frigyes bányagazgató, Dr. Mihó János birtokos és bankigazgató, Simon Sándor konservgyártó, Steinmann Frigyes birtokos, Stiene János nagykereskedő, Szöllösy Lajos bankigazgató, igazgatósági tagok.

Báró Bornemisza Tivadar birtokos, Drottelf József nagyszabasi polgármester, Hajduczy József reálisk. tanár, Dr. Munteán Aurél ügyvéd és Bárány Nopcsa Elek orsz. képviselő, felügyelő biz. tagok.

Szívélyesen üdvözljük ezen nemzetgazdaságilag hasznos vállalatot s minthogy ez szövetkezeti alapon létesült, jegyzések folyton történhetnek m. p. egyelőre díjmentesen.

Ajánljuk vidékeink valamennyi gazdasági tényezőinek, u. m. birtokosoknak, kerttulajdonosoknak,

bankoknak, kereskedőknek stb., hogy mennél számszerűbben lépjenek be a szövetkezetbe, mert mennél tágabb körök támogatják és mennél nagyobb a rendelkezésre álló forgó tőke, annál távolabbi vidékeket vonhat működési körébe a szövetkezet, hazánk erdélyrészi vidékei anyagi fellendülésének érdekében.

Egy részjegy ára tudvalevőleg csak 50 korona, mely bizonyos részletekben befizethető.

A gyár működését már az idén kezdi meg.

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratok nem adatnak vissza. — Névtelen levelekre nem válaszolunk.

N. K. H—d. A kérdéses cikket, nagynevű írója felajánlására közöltük.

H—i A K—ár. Verseket csak kivételes alkalommal közlünk s így maradt el az öné is, amit azért nem tudattunk annak idején, mivel, ha jól emlékezünk, levelében kívánta azt.

Tölggyessy, Helyett. Tarczája jelen számra későn érkezett; azt valószínűleg már a jövő számunkban fogjuk hozni.

Nyomatott Becsek D. Fia könyvnyomdájában.

2705—1900. szám.
tlkvi.

Hirdetmény.

A székelyudvarhelyi királyi törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Demény Rózália zetelaki lakos végrehajthatónak Misko czi Károly ügyvéd, ügygondnok által képviselt zetelaki Szabó Péter István hagyatéka végrehajtást szenvedő ellen 721 korona 60 fillér s jár. kielégítése végett ezen kir. törvényszék területéhez tartozó zetelaki 66. számú tjkvben A+ 1., 3—8., 10—27., 29—35., 37. rsz. al ingatlanok az 1900. évi július hó 20-ik napján d. e. 9 órakor Zetelaka községhez tartozó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőknek elfognak adni. A venni szándékozók tartoznak a becsárnak 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni. Az árverés további feltételei a hivatalos órák alatt n tlkvi hatóságnál tekinthetők meg.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Sz.-Udvarhelyt, 1900. évi május hó 4-én.

Dr. Voith,

kir. tvszéki egyes bíró

Egy alig használt, kitűnő szerkesztű
valódi angol

Helical Premier

Bicikli

eladó. — Csim e lap kiadóhivatalában
megtudható.

Ügyvédjelölt
junius elsőtől irodában alkalmazást keres.
Czím a kiadóhivatalban megtudható.

Pártoljuk a hazai ipart!

A Székelyföldön sok olyan sör kerül forgalomba, mely nem idevaló gyártmány, pedig

Bürger Albert
marosvásárhelyi sörfőzdéjében olyan sör készül, mely bátran vetekedhetik a külföldi gyártmányokkal.

Kérjük ennélfogva a nagyérdemű közönséget a székely ipart pártolni és a vendéglőben csakis

marosvásárhelyi sört
követelni.

Pártoljuk a hazai ipart!

Rendelvények Bürger Albert sörfőzdéjébe Maros-Vásárhely oizmzendők.

Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító be-dörzsölésként alkalmaztatik közsvényneél, csúznál, tagszaggatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment. elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebb-bertékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza. RICHTER F. AD. és társa, RUDOLSTADT cs. és kir. udvari szállító.

A legjobb szénsavas vasas gyógyfürdő „Homoród.”
Erdélyben
Fővadat tart junius hó 14-től szeptember hó 2-ig.

E fürdő Udvarhelymegyében a sz.-udvarhelyi vasútállomástól 16 klmtr. távolban, havasi kristálytisza patak összszakadásánál, egy fenyves erdőtől dűsan körülvevett szelmentes szép völgyben fekszik.

Van 5 szénsavas vasas ivó gyógyforrása, melynek vize sáppadtság, vérszegénység s ezen alapuló idegbetegségek eseteiben, valamint a légző és emésztő szervek hurutjainál biztos hatása kellemes ital, van 2 női és 2 férfi tágas, hideg uszodája és egy gőzfűtéssel berendezett több szakaszú kényelmes meleg szénsavas vasas fürdője.

E fürdők jeles gyógyhatásuak közsvény, idegzsába, ideggyengeség ellen, de különösen speciális gyógyhatásuak női alhasi bántalmaknál, u. m. petefészek, méh hüvely és hólyag megbetegedéseknél.

Mint magaslati gyógyhely — kellemes, egyenletes hőmérsékű, fenyőillattal vegyült pormentes levegőjével — versenyez bármely honi fürdővel.

Légkura gyanánt tüdővész, tüdő, mell, hashártya megbetegedések, rekedtség, hörghurut, sápkor, nehéz lelegzés eseteiben biztos gyógyhatásu.

Van állandó ujonnan választott fürdő-orvos, most engedélyezett szabályszerűen felszerelt gyógytár, postahivatal.

Távirda 4 klmtr. távolságban Szt.-Oláhfaluban.

A lakszobák ára szolid.

Főbérlő és vendéglős **Gáspár Sándor**, kinek jóhírű, szolid konyhája ismeretes, ő gondoskodik naponta kétszer pontos bércocsi összeköttetéséről a sz.-udvarhelyi vasúti állomással.

Mindenemű megkeresésre és prospektussal készséggel szolgál és előjegyzéseket a szobák berletére szíveségből teljesít Udvarhelymegye (Udvarhelyi járás) főszolgabírája Dr. Demeter Lőrincz ur, ki egyuttal fürdőbiztos is.

Gáspár Sándor, bérlő. Székely-Udvarhely.